

VĪU ZEMJU PROLETĀRIEĀ, SAVIENOJĀTIES!

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta

Nr. 12 (5861)

Sestdien, 1989. gada 28. janvāri

Maksa 3 kap.

● Lenina kolhoza komjaunieši ar labiem darbiem gatavojas atzīmēt Latvijas komjaunatnes nodibināšanas 70. gadadienu. Sekmīgi savus pienākumus veic daudzi saimniecības komjaunieši. Viens no viņiem — autovadītājs Verners Vabuls, kurš nesepārnācis no dienesta Padomju Armijā. Arī pirms tam viņš kādu laiku strādāja kolhozā un tagad, kā saka, atgriezies dzimtajās vietās. Verners gan savu darbu padara gods godam, gan arī aktīvi iesaistās komjaunatnes pirmorganizācijas dzīvē.

Tikai atzinīgus vārdus var teikt arī par Arvidu Pastaru. Pagājušajā gadā viņš atzīts par labāko jauno autovadītāju kolhozā. Arvids ievēlēts saimniecības komjaunatnes komitejā, viņš atbild par darbuzināšanu.

● ATTEĻA: Lenina kolhoza autovadītāji komjaunieši Verners Vabuls un Arvids Pastars.

J. SILICKA foto

Rajons dienu ritumā

Orgkomitejas sēde

Aizvakar notika rajona tautu konferences orgkomitejas kārtējā sēde.

Kādi priekšlikumi saņemti kopš iepriekšējās sēdes?

Arpusresoru apsardzes nodalās kolektīvs izteicis neapmierinātību, ka tam nav iedalīts neviena delegāta mandāts. Šo jautājumu orgkomiteja uzdeva izskatīt kvotas izstrādāšanas un delegātu vēlēšanu kārtības noteikšanas komisijai.

No Līvānu stikla fabrikas ienācis priekšlikums piešķirt mandātus mazākumtautībām. Orgkomiteja atzina, ka piešķirt mandātus tautībām, kuras rajonā pārstāv tikai daži cilvēki, nebūtu mērķtiecīgi. Nolemts to pārstāvjus uz konferenci ielūgt.

Pretrunīgi priekšlikumi saņemti par dievkalpojuma noturēšanu. Orgkomiteja vienojās, ka dievkalpojums Preiļos notiks, bet pārējos dievnamos — tas lai paliek pašu ticīgo ziņā.

Tā kā orgkomiteja nav tiesīga izlemt jautājumu par sarkanbaltsarkanā karoga pacelšanu Preiļos konferences dienā, šis ierosinājums nodots izskatīšanai pilsētas izpildkomitejai.

Sēdē izvērtēja mākslinieku iesniegtās skices vimpļu vai nozīmīšu izgatavošanai. Visi paraugi tika noraidīti, jo neviena neizteicēja tautu konferences būtību. Uzdots tuvākajās dienās izstrādāt jaunas skices un izlemt, kur izgatavot vimpļus vai nozīmītes.

Orgkomiteja atzīmēja, ka nevisur tautu konferences sarīkošana uzņemta ar pienācīgu atbildību. Kā lai citādi izskaidro faktu, ka līdz aizvakardienai delegātu anketas vēl nebija paņēmuši 8. AK, SPMK, sakaru mežsēdētāji, kolhoza «Sīlukalns» un katlu māju un siltumtīklu direkcijas nārstāvjai?

Mandātu komisija vēlreiz atgādina, ka delegātu aizpildītās anketas jāiesniedz atpakaļ rajona izpildkomitejas pieņemšanas telpās 10. februārī no plkst. 10.00 līdz 18.00.

P. STRAUTS

● Sīrsnīgā gaisotnē mūsu rūpnīcā noritēja tikšanās ar rakstnieci un publicisti Mariņu Kostenecku, kuru mūsu kolektīvs izvirzījis par PSRS tautas deputāta kandidāti.

Rakstniece daudz stāstīja par savu darbošanos žēlsirdības biedrībā, par palīdzību slimiem, nevarīgiem cilvēkiem, invalīdiem un materiāli mazapgādātiem vecajiem ļaudīm.

M. Kostenecka bieži tiekas ar LTF piekritējiem un Interfrontes atbalstītājiem un ar rūgtumu atzīst: savu tautiešu vidū viņa vēl joprojām ir maz saprasta.

Uz tikšanos bija ieradusies pārstāvji no dažādām rajona un pilsētas organizācijām, lauku cilvēki, pensionāri. Kārtējo reizi ar gandarījumu varam secināt: cilvēku politiskā interese par gaidāmajām vēlēšanām ir milzīga.

Tikšanās laikā M. Kosteneckai uzdeva daudz jautājumu par pilsētas un rajona ekoloģiju un ekonomiku.

Jāpiekrīt V. Caunes izteiktajai domai, proti — rakstniece jau šobrīd izdarījusi vairāk nekā līdzšinējie deputāti, kuri uzskata, ka viņu pienākumos ir tikai piedalīties sesijās un sēdēs un balsot par lēmumiem.

Runājot par savu kandidāta platformu, M. Kostenecka uzsver: neatkarīgi no tā, vai viņu ievēlēs vai neievēlēs par PSRS tautas deputāti, viņa tik un tā turpinās dzīvot ar līdzšinējo pārliecību, proti — viņas misija

Vaj var kāpināt piena leguvi no gada gadā? To pierāda kolhozagrofirms «Krasnij Oktjabrj» labākās slaucējās.

Antonina Loginova aizvadītajā gadā no katras aprūpējamās govīs izslaukusi vidēji 8 199 kilogrami piena. Tas ir rajona rekords. Kāpinājums, salīdzinot ar 1987. gadu, — 833 kilogrami.

Antonina Loginova strādā kompleksā «Progress» un ap-

Neaizmirstamas tikšanās

Ir aizstāvēt latviešu tautas intereses.

Pēc tikšanās notika diskusija, kurā piedalījās ieinteresētās personas. Diskusija ilga vairākas stundas, un tās laikā M. Kostenecka guva plašu informāciju par rajona dzīvi. Uzņēmuma galvenais inženieris J. Liepa un Līvānu pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētājs J. Znotiņš izteica gatavību kļūt par mūsu deputāta kandidātes uzticības personām.

M. KLEINA,

Līvānu eksperimentālās bioloģiskās rūpnīcas arhīva vadītāja

Liekas, pietiekami daudz esam dzirdējuši un lasījuši par žēlsirdību, it kā esam izpratuši šo jēdzienu, ietvēruši to savā apziņā. Un tomēr, kad Līvānu 1. vidusskolas gaišajā zālē ar klātesošajiem runāja rakstniece M. Kostenecka, šķita, ka šis jēdziens iegūst pavisam citu skanējumu — saņaudzās sirds, aizmīļojās acis: cik daudz vēl sāpju, rūgtuma un sūruma mums apkārt!

Rakstniece, pati to varbūt neapjauzdama, aizskāra gan bērnu, gan pieaugušo cilvēku dvēselēs to stīgu, kura modina mūsos

viskaistākās jūtas — cilvēcību, žēlsirdību.

M. Kostenecka pastāstīja par savu sadarbību ar bērnu namiem, par līdzdarbošanos LTF. Viņa vienmēr atrod laiku bāreņu apciemošanai, nenogurstoši aizstāv visus liktena pabērnus — gan mazus, gan vecus.

Noklausījušies M. Kosteneckas stāstījumu, mazie līvānieši uzdeva viņai varbūt nedaudz naivus, taču raizpilnus jautājumus. Piemēram, vai rakstniece ir ienaidniece? M. Kostenecka prata atbildēt mazajiem draugiem ar ļoti vienkāršiem un sīsnīgiem vārdiem. Savukārt pieaugušie saprata bez vārdiem — viss jaunais atkāpjas tāda cilvēka priekšā, kurš dzīvo sava tuvākā labā.

Pēc šīs gaišās tikšanās pat pelēcīgajā ziemas dienā radās ticība, ka labais uzvarēs. Tobrīd daudzi saprata, ka grib redzēt par savu deputātu cilvēku, kurš sevi visu atdod citiem un kurš ar neatlaidību gūst jūtamus rezultātus.

Uz tikšanos todien bija ieradusies ne tikai skolas audzēkņi un pedagogi, bet arī pārējo rajona skolu direktoru vietnieki, daudzi līvānieši. Tas liecina, ka rakstniece iemantojusi lielu popularitāti un cilvēku cieņu.

I. IVANOVA

Piena izslaukumi pieaug

kopj melnraibās govīs. Augstus izslaukumus panākušas arī viņas darba biedrenes: Anastasija Jurganova no katras pirmienes ieguvusi 7 438 kilogramus piena, Džumas Mamedovas govju grupā vidējais izslaukums ir 7 396 kilogrami piena no katras.

Kompleksā «Progress» ir 497 govīs, un no katras gadā iegūti vidēji 6 174 kilogrami piena.

par 216 kilogramiem vairāk nekā 1987. gadā.

Visā II ražošanas iecirkņī gada laikā izslaukums no govīs kāpināts vidēji par 362 kilogramiem un sasniegta turpat 6 000 kilogramus.

Augsti izslaukumi ir Baibu kompleksā: 6 034 kilogrami piena no govīs gadā, kāpinājums — 238 kilogrami.

P. ILJINS

Oficiālas
vēstis

Par mežu atjaunošanu

● Rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas sēdē izskatīja jautājumu «Par neapmierinošu meža atjaunošanas stāvokli rajona saimniecībās». Ziņojumu sniedza agrorūpnieciskās apvienības «Preiļi» galvenais inženieris mežkopis V. Dzenis.

Rajona saimniecībās apsekti 669 hektāri pēdējos gados ierīkoto meža kultūru. 41 procentš no tām novērtēti kā neapmierinošas un iznīkušas. Oškalna kolhozā 56 hektāros ierīkotās meža kultūras neapmierinošas un iznīkušas ir 47,3 hektāros, «Sīlukalnā» — no 51 hektāra 39,3 hektāros, padomju saimniecībā «Rudzāti» — no 16,7 hektāriem 10,9 hektāros. Galvenais iemesls tam ir nokavētā meža kultūru kopšana un to ierīkošana nesagatavotā augsnē, kā arī nekvalitatīvs darbs. Pagājušajā gadā meža kultūras nav koptas kolhozos «Dzinlars», «Krasnij Oktjabrj», padomju saimniecībā «Rudzāti».

Rajona saimniecībās nocirstais mežs tiek atjaunots neapmierinoši. Pēdējos piecos gados meža kultūras ierīkotas 454 hektāru platībā, bet tikai 242 hektāri ir izcirtumos. Kolhozā «Vārkava» izcirtumos vajadzēja ierīkot 32,5 hektārus meža kultūru, ir tikai 7,5 hektāri, kolhozā «Krasnij Oktjabrj» no 32,3 hektāriem — 18 hektāri.

Pēdējos desmit gados nocirsti 240 hektāri priežu meža, bet iestādīts 61 hektārs, no tiem mežs ieaudzis tikai 22 hektāros. Pagājušajā gadā nevienš hektārs meža nav iestādīts padomju saimniecībā «Rušona» (tāme — 62 hektāri), kolhozā «Krasnij Oktjabrj» iestādīti 2 hektāri (tāme — 21 hektārs).

Meža atjaunošanā rajonā radies parāds. Saskaņā ar mežsaimniecības organizācijas un attīstības projektu 1987—1995. gadam ik gadus mežs jāatjauno izcirtumos 195 hektāros, jāieaudzē 100 hektāros lauksaimnieciskā rakstura zemēs un jāpapildina iznīkušie stādījumi 170 hektāru platībā.

Lai rajona saimniecībās krasi uzlabotu meža atjaunošanas stāvokli, rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja nolēma:

uzdot saimniecību vadībām meža atjaunošanas, ieaudzēšanas un neizdevušos stādījumus papildināšanas projektēto pasākumu neizpildes parādu likvidēt triju gadu laikā;

turpmāk nodrošināt regulāru ikgadēju meža atjaunošanas pasākumu plāna izpildi. izcirtumos apmežot 1 — 2 gadu laikā;

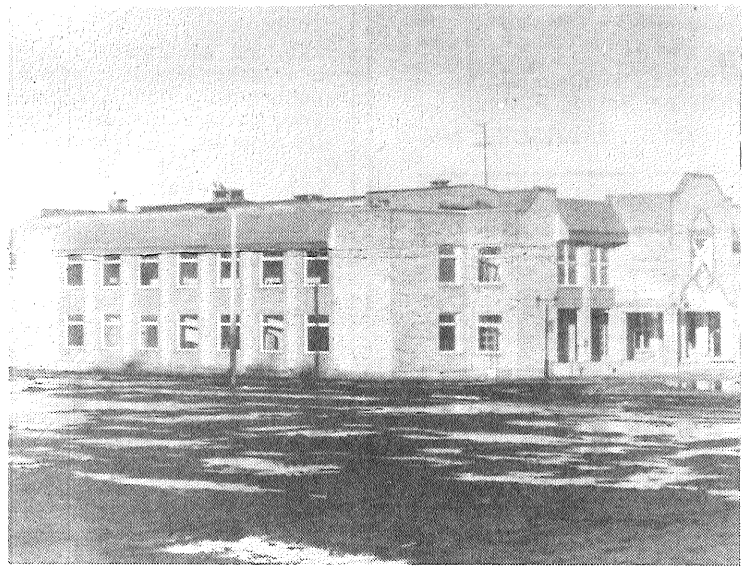
visas meža kultūras ierīkot iepriekš sagatavotā augsnē.

Apbalvojums veterānam

Ar Latvijas Komunistiskās partijas Preiļu rajona komitejas biroja lēmumu personālais pensionārs Fjodors Solomahins par aktīvu un ilggadēju darbu partijas rajona komitejas partijas komisijas sastāvā un līdzdalību partijas disciplīnas nostiprināšanā un jauno komunistu audzināšanā apbalvots ar Latvijas KP rajona komitejas Goda rakstu.

Kur bija tukša vieta...

LASITĀJS, aplūkojis fotoattēlus, nepateiks, kur šīs celtnes atrodas. Preiļos, Līvānos... Nē, kolhoza «Nākotne».

Sutros, kur vēl pirms pieciem gadiem bija tukša vieta, tagad izaudzis ciemats. Te samontētas divdesmit Līvānu mājiņas. Aizpagājušgad nodeva ekspluatācijā trīsstāvu 27 dzīvokļu māju, pērn — 24 dzīvokļu namu. Pēdējais jaunums — administratīvā ēka ar vairākām zālēm, daudziem kabinetiem un citām telpām. Te izvietojies kolhoza kantoris, ciema padome, te arī kultūras nams ar 400 vietām. Šī celtnes kolhozam izmaksājis vairāk nekā 800 tūkstošus rubļu.

Ciemats uzbūvēts. Tas atrodas gandrīz pašā kolhoza centrā, tuvu šosejai. Piebraukšana te daudz labāka un nesalīdzināmi sausāka vieta kā Rauniešos, kur pavasaros un rudenos kaut ar laivu brauc.

Līvānu mājiņās pārsvarā dzīvo speciālisti, mehanizatori, šoferi. Vai tur lopus?

«Tur», saka kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretārs Jānis Grandāns un sarēķina, ka cūkas ir 17 sētās, govīs — 16. Bet ar ganībām ne visai. Galvenais — tālu.

Būvējot mājiņas, daudz vairāk vajadzēja padomāt par to izvietojumu. Kā kamolā — atzīst Jānis Grandāns. Un pārāk tuvu viena otrai.

Jā, kur vienai mājai loģi, tur otras mājas iemītniekam pretī kūtina un mēslu izgāztuve. Pamēģini vasarā atvērt logu... Daudzstāvu mājās dzīvojošajiem lopus turēt nav iespējams. Bet kas par laucinieku bez lopiem?

Betonēti laukumi, ietves plē mājām. Kā pilsētā. Bet pagaidām neviens kocina. Labi, ka tuvējā mežiņa ierīkota estrāde, sāks iekopt parku.

Vēl ne visai sen sludināja: tuvināsim laukus pilsētai. Tagad citāda nostāja: laukiem jābūt laukiem, ar lauku specifiku. Daudzstāvu mājas laukos — staģnācijas gadu mantolums. Laucinieks vispirms ir zemnieks: ar zemi, lopiem, visu nārēio, kas nodrošina viņa dzīvošanu.

J. GURGONS

● **ATTELOS:** dzīvojamie nami; kolhoza «Nākotne» jaunā administratīvā ēka.

J. SILICKA foto

Tiks publicēti 1959. gada jūlija plēnuma materiāli

Latvijas Komunistiskās partijas CK partijas vēstures institūts sagatavojis publicēšanai Latvijas Komunistiskās partijas CK 1959. gada jūlija plēnuma pilnu stenogrammu un lēmumu. Kā zināms, šis plēnums apsprieda jautājumu «Par nopietniem trūkumiem un kļūdām darbā ar kadriem un nacionālās politikas realizēšanā republikā». Šie materiāli tiks ievietoti žurnālā «Padomju Latvijas Komunisti».

Jau žurnāla februāra numurā tiks publicēti terezijā Latvijas Komunistiskās partijas CK pirmā sekretāra J. Kalnberziņa referāts plēnumā. Nākamajos tri-

jos četros numuros tiks ievietots lēmums un debašu dalībnieku, arī bijušā Latvijas Komunistiskās partijas CK otrā sekretāra V. Krūmiņa, bijušā Latvijas PSR Ministru Padomes priekšsēdētāja V. Lāča, bijušā republikas Ministru Padomes priekšsēdētāja vietnieka E. Berklava un bijušā Latvijas PSR komunālās saimniecības ministra R. Kīša, runas. Visi minētie materiāli tiks darīti zināmi atklātai atbilstoši Latvijas Komunistiskās partijas CK 1989. gada janvāra plēnuma lēmumam.

LATINFORM

RAJONA GODA PLĀKSNE

- Mihails Agurjanovs** — Preiļu pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs.
- Elvīra Aboliņa** — Vārkavas ciema kultūras nama vadītāja.
- Ivans Bogdanovs** — Preiļu 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldes partijas pirmorganizācijas sekretārs.
- Regīna Butkevīča** — Preiļu patērētāju biedrības 12. veikala vadītāja.
- Antons Veļguļš** — agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» siera rūpnīcas kontrolmēraparātu un automātikas atslēdznieks.
- Vera Vasiljeva** — Preiļu trikotāžas fabrikas strādniece.
- Pēteris Vosorovs** — kolhoza «Sarkanā ausma» priekšsēdētājs.
- Ivans Grigorjevs** — Līvānu 2. vidusskolas direktors.
- Arnolds Dalka** — Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta galvenais inženieris.
- Pēteris Daukšs** — Preiļu elektrotīklu rajona priekšnieks.
- Ēvalds Dzeriņš** — Preiļu starpsaimniecību celtniecības organizācijas mūrnieks.
- Natālija Jefimova** — kolhoza «Nākotne» lopkope.
- Grigorijs Krotovs** — kolhozagrofīrmas «Krasnij Oktjabrj» mehanizators.
- Pēteris Laizans** — republikāniskā projektēšanas un mājbuves tresta eksperimentālās koksnes konstrukciju rūpnīcas mājbuves ceha operators.
- Izidoris Lietavnieks** — Lielā Tēvijas kara veterāns.
- Antons Pastars** — Kirova kolhoza šoferis.
- Gajina Pauriņa** — Preiļu 21. pārvietojamās mehanizētās kolonnas arodkomitejas priekšsēdētāja.
- Vera Poplavska** — K. Marksa kolhoza govju mehanizētās slaukšanas meistare.
- Anatolijs Ruskulis** — Preiļu centrālās rajona slimnīcas ārsts, iecirkņa terapeits.
- Georgs Spūlis** — ražošanas apvienības «Ražība» mehanizators.
- Renāte Staškeviča** — Aglonas vidusskolas komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāre.
- Jevgēnijs Tišins** — Līvānu stikla fabrikas stikla formēšanas mašīnu mašīnists.
- Ārija Upeniece** — kolhoza «Jersika» lopkopības brigadiere.
- Valentīns Svarcs** — Lenina kolhoza galvenais grāmatvedis.

Vēstures lappuses

nav, ir tikai Dzimtenes nodevēji. Tas ir galīgi aplami un galīgi pretrunā ar karu teoriju un kara norisēm. Gūstekņu liktenis bija vairāk nekā traģisks. Pēc moku un pazemojuma izciešanas hitleriešu nāves noietnēs, pēc atgriešanās Dzimtenē, daudzus gaidīja staļiniskās koncentrācijas noietnēs, ieslodzījums uz

darba ražīguma kāpinājumu. Staļins šo patiesību ignorēja. Leģeros — «Ielajā Staļina celtnēs» — strādāja 8 — 10 miljoni cilvēku, tas ir — katrs desmitais no strādājošo skaita. Sabiedriski politiskajā sfērā valdīja brīvās domas apspiešana, notika plurālisma iznīcināšana. Pēckara gados izvērās īstas

darbnieki. Leņingradiešus apvainoja vairākos grēkos: — par nelikumīgu Vissavienības gadatirgus organizēšanu Leņingradā; — ka Leņingradas partijas organizācija gribot Leņingradu pretstatīt Maskavai, pasludinot to par Krievijas Federācijas galvaspilsētu;

tiku, par politekonomiju, kurā Staļins prasīja radīt sociālisma politekonomiju savā izpratnē, un vēl šodien mūsu ekonomisti netiek galā ar Staļina politekonomijas mantojumu. Visas diskusijas notika Staļina slavināšanas garā.

Tāpat Staļins izvirzīja daudzas citas zinātniski nepamatotas koncepcijas. Piemēram, ideju par komunisma uzcelšanu vienā valstī. Šī ideja ievada maldos arī Hruščovu. Staļins nenogurstoši aizstāvēja domu par ražotājspēku rakstura nesatricināmu atbilstību ražošanas attiecībām sociālismā.

Pēdējos dzīves gados Staļins pīšļos satrieca ideju par MTS likvidēšanu, lai gan bija nobriedusi nepieciešamība to darīt. Pretrunu starp MTS un kolhoziem, kura traucēja tālāku kolhozu attīstību, likvidēja tikai 1958. gadā.

Pēckara gados staļinisms sāpīgi skāra arī Padomju Latvijas literatūru un mākslu. Pat J. Vana un M. Kempes dzeja tika saskatīti buržuāziskā nacionālisma elementi. M. Kempes dzeju staļinisti iedrošinājās saukt par «izvirtuša sievietes dzeju». Jo viņiem intīmā lirika nebija pieņemama.

Staļinisma sekas neesam pilnībā pārvarējuši pat vēl tagad. Tāpēc mēs esam pret staļinismu, pret tā atdzimšanu jebkādā veidā. Tāpēc mēs esam par pārbūvi, kurai jāattīra mūsu sabiedrība no staļinisma sārņiem.

J. PIZELIS,
vēstures skolotājs

Staļinisms pēc Lielā Tēvijas kara

10 un vairāk gadiem, pat nāves sods.

Materiālās grūtības, kādas bija jāpārvar pēckara gados, tautai bija saprotamas, tauta bija gatava tās pārvarēt, jo cilvēku aktivitāte kara laikā neledomājami izauga. Katrs saprata: ja kara gados godam neizpildīs uzticēto pienākumu, ienaidnieku nevarēs uzvarēt; ja savu pienākumu nevelks miera dienās, no trūkuma un posta neizkļūs. Bet te nu radās pretruna starp staļinismu un tautas aktivitāti.

Staļina vadībā tika darīts viss, lai nožņaugtu tautas masu iniciatīvu. Un staļinisms pēc Lielā Tēvijas kara bija briesmīgāks nekā trīsdesmitajos gados, jo tagad sākās tautas garīgā iznīcināšana. Neviens iniciatīva nevarēja iziet no Staļina noteiktās gultnes. Vismēr un visur obligāti bija jāstādē VK(b)P vēstures īsais kurss, kurš bija radīts pēc Staļina diktāta. Tikai atbilstoši īsā kursa norādēm drīkstēja dzīvot un praktiski darboties.

Zinām, ka piespiedu darbs nekādos apstākļos nenodrošina

«raganu medības». Tika organizētas vairākas staļinisma akcijas, kuras bija vērstas uz viņa progresīvā iznīcināšanu.

Vienu no šādām akcijām ievadīja 1946. gada 14. augusta CK lēmums par žurnāliem «Zvezda» un «Leņingrad» un operu «Lielā draudzība». Minēto žurnālu lietā Staļins izdarīja secinājumu: «Rakstnieki raksta to, ko nevaigā». Šāda secinājuma pietika, lai izrēķinātos ar žurnālu redaktoriem.

Noziedzīga kampaņa tika izvēsta pret Fadejevu. Tas rakstniekam neļāva pabeigt romānu «Melnā metalurģija» un noveda viņu līdz pašnāvībai.

Staļinieši safabricēja tā saukto «ārstu lietu». Grupa ievērojamu mediķu tika apvainoti mēģinājumā noindēt Staļinu. Ar to pietika, lai izvērstu abreju «kosmopolitu» valāšanu.

Vienu no visdrūmākajām akcijām bija tā dēvētā «Leņingradas lieta», kuras rezultātā tika represēti gandrīz visi partijas Leņingradas organizācijas vadošie

PADOMJU tautas uzvara pār fašistisko Vāciju prasīja milzīgus cilvēku un materiālos zaudējumus. Materiālās vērtības tika iznīcinātas 2 triljonu 253 miljardu rubļu apjomā. Sie zaudējumi valsts ekonomisko un sociālo attīstību atsveda atpakaļ par 10 — 15 gadiem. Tomēr galvenais zaudējums bija cilvēku upuri.

Līdz šim bija pienemts uzskatīt, ka PSRS Lielā Tēvijas kara gados zaudēja 20 miljonus cilvēku. Šo skaitli nosauca Staļins, tāpēc tas ir apšaubāms. Speciālistu pēdējie pētījumi rāda, ka tiešie cilvēku upuri ir divdesmit septiņi miljoni. Bet bija taču netiešie zaudējumi — 46 miljoni, kuri varēja piedzimt, bet nepiedzima.

Līdz šim par karaģūstekņiem daudz netika runāts. Jo Staļinam bija nostādne — karaģūstekņu

MĒS — PAR ATTURĪGU DZĪVESVEIDU

Jāaudzina darbam un veselam saprātam

● Mūsu saruna ar rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāju JĀNI VUCĒNU ritēja par to, kā rajonā tiks organizēta tirdzniecība ar alkoholiskajiem dzērieniem. Plašā sabiedrībā nesapratni izraisījis fakts, ka šogad palielināti rajonam iedalītie alkoholisko dzērienu fondi.

— Biedri Vucēni! Kāpēc radusies nepieciešamība atkal palielināt alkoholisko dzērienu ražošanu un līdz ar to — pārdošanu?

— Tagad visi runājam atklātu valodu. Un tāpēc jāatzīst, ka valstī joprojām ir sarežģīta ekonomiskā situācija. Nav preču seguma. Tādējādi valsts bankās trūkst naudas līdzekļu. Ierobežojumi, kas tika ieviesti administratīvā kārtā, palielināja spekulāciju ar alkoholiskajiem dzērieniem, toksikomāniju. Iedzīvotāji neapmierināti ar rindām pie dzērienu veikaliem, ar to, ka šīs rindas pazemo cilvēka pašcietu.

Valstī uzņemts stingrs kurss uz alkoholisko dzērienu ražošanas samazināšanu. Domāju, ka no šīs līnijas mēs neatkāpsimies. Bet pa šiem pāris gadiem ir radusies arī palielināta, ka tikai ar administratīviem līdzekļiem vien zūpību neilkkvidēsīm. Mums jāaudzina cilvēks. Ipaši — jaunieši. Jāaudzina darbam un veselīgam dzīvesveidam. Ko līdzēja tas, ka nevarēja brīvi nopirkt alkoholiskos dzērienus. Ja — tānī pašā laikā palielinājās narkomānu un toksikomānu skaits?

— Vai ir paredzamas būtiskas izmaiņas alkoholisko dzērienu pārdošanā rajonā? Vai tiks palielināts veikalu skaits?

— Nekas tam līdzīgs nenotiks. Tiesa, pagājušā gada oktobrī, pamatojoties uz Ministru Padomes 22. septembra rīkojumu, rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas sēdē pieņemts lēmums visos veikalos atļaut pārdošanu, šampanieti, sausus vīnus. 22. decembrī notika rajona Tautas deputātu padomes sēde. Deputāti izpildkomitejas lēmumu neapstiprināja. Tātad paliek spēkā iepriekšējie noteikumi. Visu veidu alkoholiskos dzērienus pārdo 13 veikalos (tai skaitā — pilsētu veikalos), 17 rajona veikalos noteikti ierobežojumi. Nemainās arī tirdzniecības režīms. Tas nozīmē, ka alkoholiskos dzērienus var pārdo tikai, kas noteikts ar rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas lēmumu. Ierobežojumi tirdzniecībā vai režīma maiņa var tikt izdarīti tikai sasprīngtu lauku darbu laikā.

Nav izmaiņu arī attiecībā uz atļauto dzērienu daudzumu, proti — viens pircējs drīkst iegādāties 2 pudeles. Alkoholus drīkst pārdo pilsoņiem, kuri sasnieguši 21 gada vecumu. Alus pār-

došana atļauta no pulksten 8.00 rītā.

— Vai ierobežojumi alkoholisko dzērienu pārdošanā, to tirdzniecības aizliegšana atsevišķos veikalos ir devuši vēlamo efektu?

— Spriediet paši. Alkoholiskos dzērienus nepārdeva, piemēram, Riebiņu ciema veikalā. Taču pērn iereibuši aizturēti 18 kolhozagrofirms šoferi. Ceturdesmit trīs cilvēki no Riebiņu ciema nogādāti iekšlietu daļā par sabiedriskās kārtības pārkāpšanu. To pašu var teikt par padomju salmniecību «Rušona», kur iereibuši aizturēti 22 auto-transporta vadītāji. Valrāk nekā tajos cemos, kur alkoholiskos dzērienus pārdo ciemu veikalos. Mūsdienā tehniskā laikmetā alkohola legāde nav problēma. Tie cilvēki, kuri to lieto, grādīgos dzērienus hopirks pilsētā, kaimiņu rajonā. Turklāt šim nolūkam izmantos salmniecības transportu. brauks pēc pudeles darba laikā.

— Daudzi jautā: «Vai tagad, kad alkoholisko dzērienu veikala būs valrāk, neatsāksies «svinēšana» darba kolektīvos, jautrās somu pirts utt.»

— Nekādā gadījumā. Darba disciplina ir un paliek uzmanības priekšplānā. Tagad, kad darba kolektīvi pāriet uz salmniecisko aprēķinu, ikvienā kolektīvā jānodrošina stingrs režīms. Nevienam nav atcēlls un, domāju, neatceļš lēmums par dzeršanas aizliegšanu darba vietās, neatļaus kolektīvu viesību svinēšanu ar alkoholiskajiem dzērieniem, rīkot somu pirts un tam līdzīgas. Uzņēmuma vadītājam, sabiedrisko organizāciju pārstāvējiem jāpāror nodrošināt valdzīgo kārtību un jāatbild par to.

— Vai tiks pastiprināta administratīvā atbildība? Sodien tā vien liekas, ka iereibuši cilvēki arvien brīvāk jūtas mūsu pilsētā, ple dzērienu veikalos. Rajona iekšlietu daļa, brīvprātīgie kārtības sargi vai nu nespēj, vai arī negrib pret viņiem cīnīties. Kā būs turpmāk?

— Mums paredzēta nopietna saruna ar rajona iekšlietu daļas kolektīvu un vadītājiem. Likumu un lēmumu par sabiedriskās kārtības nodrošināšanu ir pietiekami daudz. Vajag tikai tos principiāli piemērot. Pēdējā laikā jūtams, ka kūrāki kļuvisi brīvprātīgie kārtības sargi. Da-

rīsims visu, lai viņi savu darbību aktivizētu.

Kas attiecas uz reida brigādēm, tad, iespējams, no «centra» uz vietām tās dosies retāk. Uzskatu: kolektīvam ir pazemojosi, ka tam netic, ja reida brigāde meklē pa drēbju skapišiem tukšās pudeles, «ķer» iereibušos. Kārtība jāievieš kolektīvam pašam. Un to stingri prasīsim no katra vadītāja. Ja kārtības nebūs, tad vadītājs tiks saukts pie atbildības, pat atbrīvojot viņu no darba.

— Atturības kustības aktīvs, nereti — arī vecāki un pedagogi izsaka bažas par to, ka, palielinot alkoholisko dzērienu daudzumu, zūpība sāks plaukt jauniešu vidū. Kādas ir jūsu domas?

— Jaunatne jāaudzina, jā-māca strādāt. Un tas jā dara zi-menē. Vai bērns sāks dzert, tas lielā mērā ir atkarīgs no ģimenes. Ar jauniešiem, Ipaši brīvā laikā organizēšanā, daudz un pārdomātāk jāstrādā komjaunatnes rajona komitejā. Jaunatnei paredzēto pasākumu organizēšanai telbu mums ir pietiekami. Bet nav šo pasākumu, Tātad ar telbām vien ir par maz. Galvenais tomēr ir iniciatīva.

— Rajona brīvprātīgo atturības veicināšanas biedrības aktīvs uzskata, ka, palielinot alkoholisko dzērienu pārdošanu, tiks bremzēts pārbūves process, nebūs iespējams efektīvi cīnīties pret dzeršanas netikumumu.

— Katram jāveic savī pienākumi: sabiedrība, vadītājiem, arī rajona atturības veicināšanas biedrības aktīvam. Ja veikalā nebūtu alkoholisko dzērienu, tad atturības veicināšanas biedrības aktīvam praktiski nebūtu ko darīt. Sodrīr jāstrādā ar jaunatni, ir jānorīcina cilvēki. Jāmeklē sadarbība ar arodaktīvu un citām sabiedriskajām organizācijām, lai cilvēki pašī aiznātos, ka zūpība un alkohollisms mūsu dzīvesveidam ir kaitīgas parādības.

Attiecībā uz to, ka rajonam tirdzniecībai iedalīti lielāki stīvro vīnu fondi, ka pienāk telegrammas par to, ka uz vīnlem līmu kā tādu vispār šogad nebūs, tad varu teikt, ka arī mēs to uzņemam ar lielām bažām. Nekāds virsplāna fondus, protams, mēs rajonā nemēsīm. Domāju, ka vīna bums ir Islācīga parādība un mūsu valsts ekonomika pavisam drīz snēs nostorinātās bez alkoholisko dzērienu pārdošanas. Ja valstī būs vairāk preču, naudaī radīsies segums, un alkohols vairs nebūs tas ielāos, ar ko jālāba ekonomika.

— Paldies par sarunu! Ar Jāni Vucēnu runāja A. ILJINA

Dzeriet uz veselību!

Brīvprātīgās atturības veicināšanas biedrības Preiļu rajona padome, laikraksta «Leņina Karogs» redakcija saņem vēstules, kurās iedzīvotāji izsaka neizpratni par to, kāpēc tiek palielināti alkoholisko dzērienu fondi. Piemēram, agloniete V. Gudļevska lūdz iepazīstināt, cik daudz grādīgo dzērienu nonāks tirdzniecības tīklā 1989. gadā. Par to vēstules autorei un citiem rajona iedzīvotājiem sniedz informāciju patērētāju biedrību savienības priekšsēdētāja vietniece V. VJAKSE un prezīne S. KUZMINA.

Situācija ir šāda. Pērn rajonā pārdo 33 tūkstoši dekalitru degvīna un likieru izstrādājumu. Līmīti šim gadam nav mainīti. Pērn iztirgoti 35,8 tūkstoši dekalitru vīnogu vīna (tai skaitā — arī stīpro vīnu), bet šogad mūsu rajona iedzīvotāji varēs iegādāties vismaz 57 tūkstošus dekalitru. Kāpēc vismaz?

Rajona patērētāju biedrību savienībā ir pienākusi telegramma, no kuras izriet, ka vīnu pārdošana šogad netiek limitēta. Tātad — dzeriet uz veselību!

Pērn pārdo 6 tūkstoši dekalitru šampanieša, bet šogad tā

fondi ir mazliet samazināti (5,1 tūkstoši dekalitru), pērn pārdeva 2,4 tūkstošus dekalitru konjaka, šogad iedalīti — 2,2 tūkstoši dekalitru. Samazināti arī alus fondi. Pērn bija 118 tūkstoši dekalitru, šogad — 97 tūkstoši.

Bažas par vīnu fondu palielināšanu izsakāt ne tikai jūs, cieniņamie rajona iedzīvotāji, bet arī rajona patērētāju biedrību savienības darbinieki. Jo situācija patiešām ir neizprotama. Pirmajā ceturksnī rajona tirdzniecības tīklam pienāks 5 vagoni

ar vīnu no Azerbaidžānas, 2 vagoni — no Moldāvijas, 2 vagoni — no Rīgas vīna un šampanieša rūpnīcas. Saņems arī desmit vagonus degvīna, un, protams, konjaku, alu. Tātad rajona tirdzniecības tīklā nonāks vismaz 20,5 vagoni (bez alus) alkoholisko dzērienu. Citiem vārdiem, vairāk nekā 25 tūkstoši kastu alkoholisko dzērienu. Turklāt mūsu dienvidu republikas praktiski nepiegādā sausus vīnus.

Rajona tirdzniecības tīklam nu radusies problēma — kur un kādā veidā iztirgot šo daudzumu alkohola? Varbūt tomēr jādēj ir jāatsakās no vīna fondiem (iekams to var izdarīt)? Taču tas ir diskutējams un ļoti rūpīgi apsverams jautājums.

Materiālu sagatavoja

A. VELDRE

MĒS dzīvojam laikā, kad mūsu valstī, Latvijā notiek dziļi pārbūves procesi, kas skar visas dzīves jomas. Tagad nevienš nedrīkst stāvēt malā. Katram, kam rūp mūsu Dzimtenes liktenis un tālākais attīstības ceļš, aktīvi jāiekļaujas pārbūves procesā. Taču — lai pārbūve vainagotos ar panākumiem, pirmām kārtām tā jāskat katram ar sevi un sevi.

Diemžēl pārveide pēdējā laikā neskar vai ļoti minimāli skar tādu problēmu kā tautas sliktāna alkohola purvā. Preiļu rajons zūpības ziņā joprojām ieņem vienu no pirmajām vietām republikā. Ļoti augsts ir alkohola radīto psihisko traucējumu skaits — 0,2 uz 1 000 iedzīvo-

gavpils malā. Kad veikalā ievēd alkoholiskos dzērienus, uz autoceļa izvelojas sastrēgums, kas nereti rada satiksmes negadījumus.

Situācija būtībā ir saprotama. Ja ieskatāmies vēsturē, tad kļūst redzams dažas likumsakarības alkoholisko dzērienu lietošanā un cīņā pret zūpību. Tie, kam bija vara, vienmēr atbalstīja un stimuleja dzeršanu, birokrātiskais aparāts bija ieinteresēts tautas apdzirdīšanā. Tāpēc cīņa pret zūpību un alkoholismu vienmēr ir sākusies tautas zemākajos, apspiestajos slāņos.

Pašreizējo situāciju Baltijas republikās jāvērtē kā revolūcionāru. Tādēļ gribu citēt V. I. Leņina vārdus: «Revolūcija prasa, lai personība koncentrētu un saiprinātinātu spēkus. Proletariāts ir augšupejoša šķira. Viņam nav valadzīgs skurbums, kas to apdullinātu vai uzbudinātu. Viņam vajadzīga skaidrība, skaidrība un vēlreiz skaidrība». Sos

AICINĀJUMS

Preiļu rajona iedzīvotājiem

tājiem (republikā vidēji — 0,05). Tātad šis rādītājs ir augstāks nekā republikāniskais.

Acīmredzot, mūsu rajona vadošo orgānu darbībā un plānos cīņa pret zūpību un alkoholismu ieņem vienu no pēdējām vietām (ja vispār šāda cīņa notiek). Tie sperti nepārdomāti solī alkoholisko dzērienu tirdzniecības paplašināšanai. Lai gan 1988. gada oktobrī PSKP CK ir pieņēmusi lēmumu par to, ka tiek pildīti PSKP CK lēmumi par zūpības un alkoholisma apkarošanas pastiprināšanu. Tajā ir teikts: «Atslābinot pūlīnus cīņā pret zūpību, darba disciplīnas un sabiedriskās kārtības pārkāpumiem, tiek kaitēts pārkārtošanās darbam un kavēta visu mūsu sabiedrības sfēru attīstīšana».

Bet kas notiek dzīvē? Preiļos atkal pārdo alkoholiskos dzērienus 1. gastronomijas veikalā, alu tirgo autoostas teritorijā. Restorānos vairs nav nekādu ierobežojumu. Līvānos alkoholiskos dzērienus pārdo 20. partīkas veikalā, kas atrodas netālu no dzelzceļa stacijas. Līvānu specializētais dzērienu veikals joprojām atrodas pirmsskolas bērnu iestādes «Rūķīši» tuvumā, automaģistrāles Rīga — Dau-

vārdus V. I. Leņins telca 1917. gadā, proti — laikā, kad Krievijā bija ieviests saussais likums (1914. — 1925. g.). Tajā laikā tauta bija vismazāk apreibināta un velca dižus darbus.

Tādēļ es aicinu visus dzīvi un Dzimteni mīlošus cilvēkus neatkarīgi no tautības, partijas piederības un ticības, visus, kam nav vienaldzīgs Latvijas liktenis (it Ipaši — Latvijas Tautas frontes biedrus) atteikties no alkoholiskajiem dzērieniem. Mēs taču protam svinēt uzvaras un priecāties bez jebkāda dopinga! Mēs nedrīkstam nedomāt par mūsu nākotni — bērniem un mazbērniem! Mēs taču nevēlamies, lai mūsu tauta pēc vairākām paaudzēm iznīktu!

Arī tagad, kad veikalu plaukti atkal būs pilni ar cilvēku saprātu degradējošo dziru, apiesim tos ar likumu. Lai rindās pēc alkohola stāv tikai ar hronisku alkoholismu slimi cilvēki, degradējušies župas. Mums ir nepieciešams vesels saprāts, lai mēs aktīvi varētu iesaistīties pārbūves procesā.

C. MAZULIS,
ārsts

„Par alkoholiķi sevi neuzskatu...”

No P. Mikulova paskaidrojuma tautas tiesā: «Alkoholus lietoju tikai no darba brīvā laikā... Pār alkoholiķi sevi neuzskatu, jo citi dzer vairāk par mani!»

Piebildīsim, ka šis vīrietis labākajos gados (32 gadus vecs) sagandē ne tikai savu dzīvi, bet arī savas ģimenes laimi, bērnu veselību. Dzerumā viņš visus terorizē, lieto necenzētus vārdus. Tā teikt, nodzēris prātu un sirdsapziņu.

Vladimirs Jaudzems, viens no tautas tiesas «pacientiem», jau agrāk bija izdarījis ļaunprātīgu hullīgānismu. Sodīts ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem. Soda izciešanas laikā viņam bija noteikta piespiedu ārstēšana no alkoholisma. Rezultāts tas nekāds nav devis, jo V. Jaudzems turpina zūpot, brīžiem nestrādā. Bet viņam taču ir bērns, kura uzturēšanai jāmaksā alimenti.

No G. Mihailova paskaidrojuma rajona tautas tiesā: «Dzeru kopš 16 gadu vecuma. Dzeršanas dēļ esmu pazaudējis dzīves jēgu un mērķi. Visas nepatīkšanas ir dzeršanas dēļ. Arstēties necenšos, jo uzskatu, ka tā neko nedos». G. Mihailovam tikai 38 gadi.

To pašu var teikt arī par A. Ubačovu — 26 gadus vecu vīrieti, kurš pats atzīst, ka kļuvis par hronisku alkoholiķi un arī ir pazaudējis dzīves jēgu.

So uzskaiti varētu turpināt, nosaucot arī S. Traškova, F. Puncuļa (visi no Līvāniem), V. Zviedrāna, J. Gauras, N. Bogdanova, A. Svirksta, kā arī citus uzvārdus. Viņu slimības diagnoze — hronisks alkoholisms. Un vēl — arī rakstura

qjēvums. Tā vietā, lai godīgi strādātu, pelnītu līdzekļus savai un bērnu iztikai (gandrīz visiem šiem cilvēkiem ir bijušas ģimenes un bērni), viņi nopelnītos līdzekļus un saprātu atstājuši aiz dzērienu veikalu durvīm.

Viņi gaida, kad pienāks rinda, lai dotos uz ārstniecības iestādi. Vai tā spēš viņiem palīdzēt? Gribas ticēt, ka kāds no viņiem tomēr pratis pārvarēt sevi, parādīs raksturu un atgriezīsies normālā dzīvē. Pērn uz ārstnieciskajiem darba profilaktoriļiem ārstēties nosūtīti 12 rajona iedzīvotāji, kuru diagnoze bija hronisks alkoholisms. Rindu uz šīm iestādēm gaida daudzi citi — gan vīrieši, gan arī sievietes.

Daļa no rakstā minētajiem cilvēkiem jau ir mēģinājuši ārstēties, taču pietrūcis gribasspēka, lai pēc ārstēšanās piniņģi atteiktos no alkoholisko dzērienu lietošanas.

Līdzās zūpām un alkoholiķiem ir jauni, pat nepilngadīgi zēni un meitenes, kuri ik dienas redz šos zūpotājus. Turklāt jauniešiem pilsētā nav kur aiziet vakarā (pēdējā laikā kultūras dzīves pasākumu rajona kultūras namā praktiski nav). Un tāpēc nereti gadās, ka jaunieši nokļūst, lūk, šādu cilvēku sabiedrībā.

Kas vainīgs? Jā, mēs, sabiedrība, jo nespējam rosināt jauniešus saturīgai atpūtai, to organizēt. Un visvairāk pārmetumu te pelnījuši tie, kam tas jā dara vispirms — kultūras darbinieki.

E. RINCA
(Rajona tautas tiesā)

Skolā ir interesanti

Mūsu skolā šajā mācību gadā organizēts interesants pulciņu darbs. Pēc stundām nodarbošanos var atrast visi — gan jaunāko, gan vecāko klašu skolēni, kā zēni, tā meitenes.

Zēnu vidū vislielāko popularitāti ir ieguvusi raķešu modelistu, foto un tūrisma pulciņi. Meitenes kā īstas aktrises jūtas dramatiskā pulciņa nodarbībās, bet medicīnisko palīdzību mācās sniegt Sarkanā krusta pulciņa nodarbībās. 1. — 2. klašu skolēni cītīgi mācās sarīkojumu deju soļus, 3. klašu skolēni izveidojuši ansambli «Latgalīte». Skanīgais balsis ir arī 5. — 6. klašu meiteņu vokālā ansambļa dalībniecēm.

Jaungada eglītes vakarā visi mākslinieciskās pasākumā pulciņi kopā sagatavoja interesantu uzvedumu. Kā svētku atskaņa taigad skolā vēl ir fotopulciņa sagatavotā fotoavīze.

S. SPOLE.

Sutru astoņgadīgās skolas 5. klases skolniece

● ATTELOS: raķešu modelistu pulciņa dalībnieki nodarbībās skolotāja Andra Kurloviča (no labās) vadībā; fotopulciņa vadītājs skolotājs Donāts Līvāns ar aktīvākajiem pulciņa dalībniekiem — Māriņi Vinduli un Imantu Pastaru.

J. SALNAVIESA foto

Sācies masu aizsardzības darba mēnesis

23. janvārī sākās Vissavienības masu aizsardzības darba mēnesis, kurš turpināsies līdz Padomju Armijas un Jūras Kara Flotes dienai — 23. februārim. Tā mērķis — aktivizēt DOSAAF pirmorganizāciju darbību.

Arī mūsu rajonā organizēsīm vairākus pasākumus, kas būs veltīti Padomju Armijas un Jūras Kara Flotes dienai. Rajona vidusskolās, darba kolektīvos notiks tikšanās ar Lielā Tēvijas kara dalībniekiem, ar rezerves

karavīriem. Organizēsīm sacensības šaušanā — vidusskolēniem. Sacensību mērķis — izziņāt labākos lietlīško sporta veidu pārstāvjus.

Rajona kinodirekcija piedāvās filmas par patriotisko tematu. Būs tikšanās ar kara veterāniem, kuri piedalījās Preiļu rajona teritorijas atbrīvošanā no vācu fašistiskajiem iebrucējiem.

L. ANDZĀNS,
DOSAAF rajona komitejas priekšsēdētājs

Par laivu registrāciju un apskati

Latvijas PSR Valsts mazizmēra kuģu inspekcija reģistrē rajona iestādēm, organizācijām un iedzīvotājiem piederošas airu laivas un motorlaivas, kā arī izdara to tehnisko apskati.

Lai tehnisko apskati varētu veikt savlaicīgi un plānveidīgi, iesakām iegaumēt: Preiļu pilsētas iedzīvotājus apkalposim ceturtdienās no plkst. 14.00 līdz 17.00 Valsts mazizmēra kuģu inspekcijas telpās (Raina bulvāri 3), bet līvāniešus pieņems sabiedriskais inspektors N. Kalmiņš (Kalnu ielā 4).

Vienlaikus inspekcija informē laivu īpašniekus, ka motorlaivu vadīšanas tiesības, kuras iegūtas

1975. gadā un agrāk, nav derīgas. Bet pēc 1990. gada 1. janvāra nebūs derīgas arī tās vecā parauga tiesības, kuras izdotas pēc 1975. gada. Tādēļ šogad visiem motorlaivu vadītājiem, kuriem ir vecā parauga tiesības, nāksies iziet zināšanu pārbaudi. Šajā sakarā preiļiešiem jāgriežas pie V. Lapkovska (tāl. 21209), bet līvāniešiem — pie N. Nevzorova (tāl. 44052).

V. LOPAREVS,

Valsts mazizmēra kuģu inspekcijas Preiļu rajona inspektors

Līvānos bija piemineklis...

Lasot avīzes un skatoties televīzijas pārraides, uzzinām, ka republikā notiek līdzekļu vākšana, lai atjaunotu Staļina personības kulta un stagnācijas gados iznīcinātos pieminekļus. Pat tādus, kuri celti atsevišķiem cilvēkiem vai nelielām cilvēku grupām...

Man šāp sirds par pieminekli, kurš bija uzcelts mūsu Līvānos ļoti daudzām Latvijas brīvības cīņās kritušajiem. Piemineklis atradās Preiļu šosejas labajā pusē, apmēram 200 — 250 metrus aiz dzelzceļa pārbrauktuves Līvānu parka teritorijā, apmēram 10 — 15 metrus no ceļa. Tas bija novietots apmēram uz 0,7 metri augstā un 4x4 metri liela pamata. Pamata centrā gaisā pacēlās konisks lielgabala (haubices) stobrs, kurš varēja būt 8 — 12 metrus augsts. Apakšā — ceļa pusē uz pieminekļa pamata bija uzraksts latviešu valodā: «Latviešu strēlniekiem — kritušiem cīņās pret fon der Golca karaspēku 1919. gadā».

Tālāk apakšā, jaunā rindā sekoja brīvības cīņu laika perioda apzīmējumi, kur, datumā bija rakstīti ar arābu cipariem, mēneši ar romiešu cipariem.

Ir pagājuši daudzi gadi, un šos skaitļus es neatceros. Ja būtu zinājis, ka piemineklis tiks iznīcināts, tad šos skaitļus būtu pierakstījis.

Sis piemineklis bija izturējis pat bargos stalinisma gadus, bet iznīcināts tikai kaut kur ap 50. gadu beigām un 60. gadu sākumu.

Ja par vienu vai otru šodien atjaunot ierosināta pieminekļa vēsturi vēl var šaubīties, tad Līvānu piemineklis, kā liecina uzraksts uz tā, bija saistīts ar latviešu tautas brīvības cīņām pret visnāko, visnāko tautas ienaidnieku — vācu militārismu, fašisma pirmsākumu. Sis piemi-

neklis tika uzcelts daudziem sītiem cīnītājiem, kuri atdeva dzīvību ne tikai par brīvu Latviju, bet arī reizē ar savām cīņām uz dzīvību un nāvi daļēji pasargāja padomju varu Padomju Krievijā. Tāpēc jautāju ar lielu sašutumu: kas iznīcināja šo pieminekli? Pieminekļa stobrs bija atliets no krāsainā metāla (vara), un, baidoties tautas dusmu, pat vācu fašisti kara laikā netika to iekārojuši kaut vai krāsainā metāla pēc. Pēc manām domām, daudziem no šī pieminekļa iznīcinātājiem — vandāļiem jābūt vēl dzīviem, un viņus ar sabiedrības palīdzību varētu viegli sameklēt un saukt kaut vai pie morālas atbildības.

Gribu aicināt visus rajona iedzīvotājus aktīvi piedalīties pieminekļa atjaunošanā. Man ir svēta visu šo kritušo un jau uz šodien mirušo cilvēku (kaut vai mana novadnieka — rudzētieša, pēc tautības krieva Stepana Nazara d. Cvetkova) piemiņa. Viņš tajos gados piedalījās Latvijas brīvības cīņās, vienīgais no rudzētiešiem par šīm cīņām tika apbalvots ar Lāčplēša ordeni un, nodzīvojis vairāk nekā 80 gadus, nesen nomira Līvānos, jo tur dzīvoja pēdējos gadus.

Paldies viņam un toreiz kritušajiem un jau gandrīz visiem mirušajiem šo cīņu dalībniekiem! Domāju, ka piemineklis Līvānos, parkā būtu atjaunojams.

J. PASTARS.

padomju saimniecības «Rudzāti» arodkomitejas priekšsēdētājs

Represiju upuru kongresu gaidot

Laikrakstā «Sovetskaja Estonija» publicēts aicinājums visiem personības kulta posma nelikumīgo represiju upuriem, kas dzīvo Igaunijā. Nelikumīgi represēto apvienības (NRA) dibināšanas iniciatīvas komiteja šajā aicinājumā pasludina, ka tagad, ilgi gaidītās sociālās atveseļošanās posmā, kad tiek izdarīti pirmie mēģinājumi radīt tiesisku sa-

biedrību, kurā būtu iestādīts pilsoņu tiesību aizstāvēšanai no valsts, aktuāli ir apvienot vienotā sabiedriskā organizācijā visus nelikumīgi represētos, kā arī viņu pēctečus, radus un tuviniekus — visus, kam rūp šo cilvēku liktenis. Tiek norādīts, ka arvien lielāku atbalstu gūst ideja, ka nav novēršama stalinisma sistēmas un ideoloģijas, kā arī

paša Staļina personības tiesāšana sirdsapziņas tiesā.

Patlaban NRA dibināšanas iniciatīvas komiteja izstrādā toposās organizācijas statūtus un programmu.

TASS — LATINFORM

Redaktors P. PIZELIS

Sludinājumi

VAI IR VAJADZIGA LIVĀNU EKSPERIMENTĀLĀ BIOĶĪMISKĀ RŪPNICA?

1989. gada 2. februārī plkst. 17.00 eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas konferenču zālē rajona iedzīvotāji varēs tikties diskusijā ar rūpnīcas vadību. Diskusijā paredzēts izskatīt šādas problēmas:

1. Kur izmanto un cik nozīmīga ir rūpnīcas produkcija?
2. Kādus plusus un mīnusos rajonam un Līvānu pilsētai dos rūpnīcas attīstības perspektīvas?
3. Ar rūpnīcas darbību un nākotnes plāniem saistītās ekoloģiskās, demogrāfiskās un sociālās problēmas.

Rūpnīcas TF grupa un administrācija

PREIĻU RAJONA SADZĪVES PAKALPOJUMU KOMBINĀTS

ziņo, ka Preiļu pirts slēgta sakarā ar celtniecības darbiem.

Laikā, kamēr notiks celtniecības darbi, varēs nomazgāties Mehānizatoru ielā 1. Darba laiks: no plkst. 10.00 līdz 22.00. Piektdiena — vīriešu diena, sestdiena — sieviešu diena.

Administrācija

MAINA divstābu dzīvokli pret diviem vienstābas dzīvokļiem. Visus ar ērtībām. Tālrunis: 23731.

PĀRDOD jaunbūvi Preiļos. Tālrunis: 59209.

Apklusuši tēva soļi, Nava tēva padomiņa. (T. dz.)

Skumju brīdī esam kopā ar Strinoviču ģimeni, no TĒVA un VECTĒVA atvadoties. Rudzētu vidusskolas kolektīvs

Līdzjūtības

PĀRDOD māju Līvānos, Jelgavas ielā 2. Ir saimniecības ēkas un sakņu dārzs. Apskatīt var katru dienu.

Pie tava kapa šodien klusi Sirds atvadoties tūkstos paldies teic.

(A. Auziņš)

Izsakām dziļu līdzjūtību Janīnai Bečai, izvadot TĒVU kapu kalnā.

Preiļu patērētāju biedrības kolektīvs

Es zilu dziesmu lieku tev uz krūtīm,

Lai zemes gaisma līdzī zemē iet. Cik smagi ziedi! Cik tos nolikt grūtī!

Vēl tikai dienasvids. Bet saule riet.

(A. Vējāns)

Dalām bēdu smagumu ar Albertu Batņu, no SIEVAS atvadoties.

Līvānu stikla fabrikas administrācija, partijas birojs, arodkomiteja

Tava gaitai nav gala, Jo bērni turēs gaisu Mājas pavarda liesmu. Un mazbērni atbalsos Tavu aizsāktu tautasdziesmu. (Z. Purvs)

Esam kopā ar skolotāju Lidiņu Prisjaginu, pavadot TĒTI smiltājā.

Līvānu 1. vidusskolas skolotāji

LEŅINA

MOSU ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

KAROGS

● REDAKCIJAS TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnīki — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 22154, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, fotokorespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzzinaš par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Vaikas ielā 1). Izdevniecība «Zvaigzne» (Rīga, M. Gorkija ielā 105). Viena nos. Iespiedloksne, Ofsetiespiedums.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»), Газета Преильского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Metiens 14 348 eksemplāri (latviešu valodā — 10 094 eks., krievu valodā — 4 254 eks.).

Indekss 68169.

Pas. 159.